

Sar nasturii

Samoila

Sar nasturii gândirii mele,
Lăsându-mi rațiunea goală,
Pe-obraji cad lacrimile grele
Rostogolindu-se în poală.

M- aud tăcând neîncetat,
Ca un sărman pierdut sihastru
În colțul rece-marmorat
Sub bolta cerului albastru.

Aș vrea să cânt, să râd aș vrea,
Aș vrea să cer ceva anume,
S-abat privirea lumii grea
De la dorința să sugrume!

Sar nasturii gândirii mele,
Și rațiunea se-nfioară,
Plictisu-mi fierbe în ulcele
Pe plita sobei de la țară.